

РЕШЕНИЕ

№ 32512

гр. София, 06.10.2025 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Трето отделение 10 състав, в
публично заседание на 18.09.2025 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Мариета Райкова

при участието на секретаря Евгения Стоичкова, като разгледа дело номер **6620** по описа за **2025** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производство по реда на чл.118 от Кодекса за социално осигуряване /КСО/във връзка с чл.149, ал.1 от Административнопроцесуалния кодекс /АПК/.

Образувано е по жалба на “Валстрой груп” ЕООД, ЕИК[ЕИК], със седалище и адрес на управление в [населено място], представлявано от управителя П. В. Б., чрез адв. И. А., против Решение №1040-21-342 от 04.06.2025г. на директора на Териториално поделение- С. град към Националния осигурителен институт, с което е оставена без уважение жалбата на дружеството срещу Задължителни предписания № ЗД-1-21-01903360/30.04.2025г., издадени от контролен орган при ТП на НОИ- С. град.

Жалбоподателят оспорва постановления от административния орган акт с мотиви за необоснованост, противоречие с материалния закон и допуснати процесуални нарушения. Посочва, че неправилно е тълкувана разпоредбата на чл.10, ал.1 КСО и че доказателствата установяват, че конкретният служител е започнал изпълнението на трудовата си дейност на 11.11.2024г. Поради това не може да се твърди, че трудовото правоотношение не е възникнало и че лицето няма качеството на осигурено лице.

В с.з. процесуалният представител на жалбоподателя поддържа изложените доводи.Претендира разноски съобразно представен списък.

Ответникът - директорът на ТП на НОИ- С. град, редовно призован, се представлява от юрк. О., който поддържа законосъобразност на оспорения акт. Акцентиращ върху издаденият болничен лист, както и другите доказателства, представени от дружеството- ведомости за заплати, таблица за явяване, за които счита, че установяват липсваща трудова дейност от лицето. Претендира юрисконсултско възнаграждение и възражава срещу размера на претендираното насрещно

адвокатско възнаграждение. В представени писмени бележки поддържа изложените доводи.

Съдът, след като се запозна с оспорения акт, представените с административната преписка писмени доказателства, доводите на страните, намира следното от фактическа страна:

Със Заповед № ЗР-5-21-01888536/16.04.2025г., изменена със Заповед № СЗ-5-21-01902967/28.04.2025г. на ръководителя на ТП на НОИ – С. град е извършена частична ревизия по разходите за ДОО на „В. Г. ЕООД за периода 01.11.24г. до 31.12.24г. Съставен е Ревизионен акт за начет /Р./ № РА-5-21-01903301/30.04.2025г. за причинени щети на ДОО в нарушение на чл. 40, ал.1 от КСО, във връзка с чл. 10, ал. 1 и чл. 54к от Кодекс за социално осигуряване /КСО/, поради некоректно декларирана информация от осигурителя в удостоверения по образци от НПОПДОО за В. К. Т., за периода от 11.11.2024 г. до 24.12.2024 г., съгласно която към деня на настъпване на временната неработоспособност лицето е осигурено за съответния риск и съответното право на парично обезщетение.

Установява се следното: В. К. Т. е назначен във В. Г. ЕООД с трудов договор № 67/08.11.2024 г., сключен на основание чл. 111 във връзка с чл. 70, ал. 1 от КТ, на длъжност “мениджър проекти”, код по НКПД: 24215027, при условията на непълно работно време - 2 часа дневно /10 часа седмично / и основно месечно възнаграждение в размер на 628.35лв., считано от 11.11.2024г. Трудовото правоотношение на В. К. Т. е прекратено със Заповед № 349/15.01.2025г., на основание чл. 71, ал. 1 от КТ, считано от 16.01.2025 г.

В анализа към РА № РА-5-21-01903301/30.04.2025 г. е възприето, че от осигурителя е подадена коректна информация за възникване и прекратяване на трудовото правоотношение с уведомления по чл.62, ал.5 от КТ.

От представените разплащателни ведомости ревизиращите установяват, че на В. К. Т. са начислени и изплатени възнаграждения, както следва:

- м.11.2024 г. - брутно трудово възнаграждение в размер на 41,89 лв. за 0 отработени дни, 2 работни дни във временна неработоспособност с възнаграждение от работодател, 13 работни дни във временна неработоспособност с обезщетение от НОИ:

- м.12.2024 г.- брутно трудово възнаграждение от 99.21 лв. за 3 дни в платен годишен отпуск и 16 дни във временна неработоспособност с парично обезщетение от НОИ.

От представената Таблица за отчитане на явяване/неявяване на служителите на дружеството за месец ноември 2024г., ревизиращите са извели, че В. К. Т. не е упражнявал трудова дейност в периода от 01.11.2024 г. до 10.11.2024 г. /деня преди настъпване на временната неработоспособност/, а в периода от 11.11.2024г. до 30.11.2024 е във временна неработоспособност.

От информационната система на НОИ е установено, че чрез осигурителя В. Г. ЕООД за В. К. Т. са подадени данни по чл. 5, ал. 4, т. 1 от КСО с декларация обр. 1 за месеците:

- м.11.2024 г. с отразен период в осигуряване: 11-0 /първи ден в осигуряване-11,0 отработени дни, 2 дни във временна неработоспособност за сметка на работодател в т.16.А, 4 дни във временна неработоспособност за сметка на НОИ в т.16.2, осигурителен доход 41,89 лв.

- м.12.2024 г. с отразен период в осигуряване „0-31; /последен ден в осигуряване - 31/. 3 отработени дни. 16 дни във временна неработоспособност за сметка на НОИ в т.16.2. осигурителен доход 99,21 лв.

От данните от електронния регистър на болничните листове и решенията по обжалването е установено, че на В. К. Т. са издадени: болничен лист с № Е20240775611 за периода от 11.11.2024 г. до 24.11.2024 г. вкл. и б.л. № Е20243194300 за периода от 25.11.2024 г. до 24.12.2024 г., с месторабота „ВАЛСТРОЙ ГРУП” ЕООД.

Осигурителят „ВАЛСТРОЙ ГРУП” ЕООД е представил по реда на чл. 8, ал.1 от Наредбата за

паричните обезщетения и помощи от държавното обществено осигуряване /НПОПДОО/ в сроковете по чл. 12 в ТП на НОИ - С. град, приложения № 9 с декларирано право на изплащане на паричните обезщетения за В. К. Т., както следва:

- със справка входящ номер № P14-21-000-00-[ЕГН]/15.11.2024 г. с попълнени данни относно правото на парично обезщетение по болничен лист № E20240775611, като в т.1 „Към деня на настъпване на временната неработоспособност, трудоустрояването или бременността и раждането, лицето е осигурено за съответния риск с посочено „да” и в т. 9 – работни дни или часове през периода по болничните листове с право на парично обезщетение и работни дни/работни часове, за които осигурителят изплаща възнаграждение осигурителя е попълнил за месец 11.2024 г. – 10 работни дни във временна неработоспособност, включително работните дни, за които осигурителят изплаща възнаграждение 2 часа дневно по правоотношението на лицето.

- със справка входящ номер № P14-21-000-00-[ЕГН]/16.12.2024 г. с попълнени данни относно правото на парично обезщетение по болничен лист № E20243194300, като в т.1 „Към деня на настъпване на временната неработоспособност, трудоустрояването или бременността и раждането, лицето е осигурено за съответния риск е посочено „да” и в т.9 – работни дни или часове през периода по болничните листове с право на парично обезщетение и работни дни/работни часове, за които осигурителят изплаща възнаграждение осигурителя е попълнил за месец 11.2024 г. – 5 работни дни, за м.12.2024 г. – 16 работни дни във временна неработоспособност – 2 часа дневно по правоотношението на лицето.

Всички горепосочени установявания са изложени в Анализ към Ревизионен акт № РА-5-21-01903301/30.04.2025 г..

След посочването на горепосочените факти в анализа е отразено какво съдържат разпоредбите на чл.40, ал.1 КСО, чл.10, ал.1 КСО, чл.40, ал.5 КСО, чл.3, ал.1, чл.8, ал.1, чл.1, ал.2 от Наредбата за паричните обезщетения и помощи от държавно обществено осигуряване /НПОПДОО/, както и е посочено какво следва да се съдържа в удостоверението по Приложение № 9 на Наредбата, когато лицето няма право на парично обезщетение за временна нетрудоспособност. Конкретно за разпоредбата на чл.40, ал.5 от КСО е посочено, че във връзка с прилагането на тази разпоредба МТСП е изразило становище, че “нейната редакция не променя характера на паричното обезщетение за временен отпуск поради временна нетрудоспособност” и това следователно означавало, че при изплащане на възнаграждение по чл.40, ал.5 КСО следва да са налице всички условия, на които да отговарят осигурените лица, за да им се отпусне парично обезщетение за временна нетрудоспособност, вкл. и наличието на 6-месечен осигурителен стаж, като осигурени за съответния риск.

В заключителната част на Анализа е посочено, че събраните в административната преписка доказателства и проверка в информационната система на НОИ водят до извод, че към датата на настъпване на временната нетрудоспособност- 11.11.24г. В. Т. няма качеството на осигурено лице по реда на чл.10 КСО; осигурителят неоснователно е декларира в Приложение 9, т.1, че към деня на настъпване на временната нетрудоспособност, лицето е осигурено за съответен риск и следователно неоснователно му е изплатено парично обезщетение.

Посочено е , че на осигурителя се създават задължителни предписания, обективирани в ЗП № ЗД-1-21-01903360/30.04.2025г., а именно:

- осигурителя да заличи неправомерно подадените данни по чл. 5, ал. 4. т.1 от КСО за В. К. Т., за месец ноември 2024 г. с код за вид осигурен “04”.

- да коригира подадените за лицето данни по чл.5, ал.4 КСО за В. Т. с Декларация обр.1 за месец декември 2024 г. с код за вид осигурен “04” с отразяване на първи ден в осигуряване- 27.3

отработени дни с осигурителен доход на 99.01.лв., 2 часа дневно.

- да коригира подадените приложения № 9 към чл.8, ал. 1 от НПОПДОО по б.л. № E20240775611 за периода от 11.11.2024 г. до 24.11.2024 г. вкл. и б.л. № E20243194300 за периода от 25.11.2024 г. до 24.12.2024 г., в които да се отрази, че лицето не е осигурено за риска и да се попълнят 0 работни дни за изплащане на парично обезщетение.

В хода на извършената ревизия към административната преписка е приобщена справка от Регистъра на трудовите договори на НОИ във връзка с подадените уведомления за сключени и прекратени трудови договори с В. К. Т., за периода и преди 11.11.2024г., както и реализирани от него права за парично обезщетение във връзка с временна нетрудоспособност, но същите не са анализирани в анализа към РА / л.77 и сл./

Задължителните предписания № РА-5-21-01903360/30.04.2025г., издадени от главен инспектор по осигуряването при ТП на НОИ- С. град, изготвил РА № РА-5-21- 01903301/30.04.2025 г., са съобщени на “Валстрой груп” ЕООД и дружеството срочно ги е обжалвало пред директора на ТП на НОИ-С. град.

С Решение No1040-21-342 от 04.06.2025г. жалбата е оставена без уважение с аргумент, че след като в рамките на извършвана ревизия по разходите на ДОО е констатирано нарушение, контролният орган е длъжен да издаде предписания на осигурителя за неговото отстраняване. Развити са мотиви, че за да е осигурено лицето, едно от условията, на които трябва да отговаря, е да извършва трудова дейност, за която подлежи на задължително осигуряване по чл. 4 от КСО; не съществува идентичност между трудовото и осигурителното правоотношение, като наличието на трудово правоотношение в повечето случаи обуславя възникване на осигурителното правоотношение, но за да е налице такова, лицето следва да упражнява трудова дейност, за която му се дължи възнаграждение, респ. осигурителни вноски.

Цитирана е практика на ВАС, от която се твърди да е изведено, че наличието на трудов договор само по себе си не е достатъчно, за да възникне осигурително правоотношение с произтичащите от него права на обезщетение, тъй като липсва идентичност между трудовото и осигурителното правоотношение. Наличието на трудово правоотношение води до възникване на осигурително правоотношение, но не винаги. Лицето трябва реално да осъществява трудова дейност в рамките на това правоотношение.

Заклучено е, че по преписката не е доказано В. К. Т. да е осигурено лице по смисъла на чл.10, ал.1 КСО, започвайки изпълнението на трудовите си задължения по трудов договор № 67 от 08.11.2024г.; към деня на настъпване на временната нетрудоспособност лицето няма качеството на осигурено, поради невъзникнало основание за осигуряване към датата на временната нетрудоспособност.

В хода на съдебното дирене е разпитан като свидетел Д. Б., “мениджър проекти” във “В. груп ЕООД” към въпросния период, който свидетелства, че Т. е бил назначен по трудов договор на два часа и на 11.11.2024г. се е явил на работа, като работното му време е било от 18.00 до 20.00 часа; твърди, че е виждал Т. въпросния ден, но не е разбрал за злополуката с него. Показанията имат нужната убедителност, не звучат преднамерено поднесени, но при съобразяване на следната условност: св. Б. посочва, че по същото време Т. има и основен трудов договор в часовия диапазон от 08.ч. до 18.00ч. с дружество, на което Б. е управител. От представената справка от НОИ се установява, че това е трудов договор с дружеството Сентра ЕООД. В този смисъл не може да се изведе категорично точно в кой момент на деня Б. е виждал Т., при условие, че е възможно това да е било и за времето на основния трудов договор.

С оглед горната установена факторогия, съдът намира следното:

Жалбата е подадена в срок, от лице със съответен правен интерес.

Разгледана по същество е основателна.

Оспореното решение е издадено от материално компетентен орган и в предвидената от закона форма. Страните нямат спор по установените факти, а по тяхното правно значение- има ли качеството осигурено лице по смисъла на чл.10, ал.1 КСО В. К. Т..

По делото се установява, че В. К. Т. е сключил трудов договор №67/08.11.2024г. година с В. груп ЕООД, с посочена длъжност “мениджър проекти”, с уговорено работно време два часа, от понеделник до петък включително от 18.00ч. до 20.00 часа с уговорено месечно възнаграждение в размер на 628.35лв.

С Протокол за постъпване на работа към трудов договор №67/08.11.2-24г. е удостоверено, че на 11.11.2024г. служителят е постъпил на работа, като е получил от работодателя екземпляр от трудовия договор, длъжностна характеристика и копие от справка на НАП за заверено Уведомление по чл.62, ал.5 от КТ, от което е видно, че трудовия договор е регистриран в НАП.

Безспорно се установява и че на В. К. Т. са издадени болничен лист с № E20240775611 за периода от 11.11.2024 г. до 24.11.2024 г. вкл. и болничен лист № E20243194300 за периода от 25.11.2024 г. до 24.12.2024 г., с месторабота „ВАЛСТРОЙ ГРУП” ЕООД. В тази връзка осигурителят е представил по реда на чл. 8, ал. 1 от Наредбата за паричните обезщетения и помощи от държавното обществено осигуряване /НПОПДОО/ в сроковете по чл. 12 в ТП на НОИ - С. град, приложения № 9 с декларирано право на изплащане на паричните обезщетения за В. К. Т., както следва:

- със справка входящ номер № P14-21-000-00-[ЕГН]/15.11.2024 г. с попълнени данни относно правото на парично обезщетение по болничен лист № E20240775611, като в т.1 „Към деня на настъпване на временната неработоспособност, трудоустрояването или бременността и раждането, лицето е осигурено за съответния риск с посочено „да” и в т. 9 – работни дни или часове през периода по болничните листове с право на парично обезщетение и работни дни/работни часове, за които осигурителят изплаща възнаграждение осигурителя е попълнил за месец 11.2024 г. – 10 работни дни във временна неработоспособност, включително работните дни, за които осигурителят изплаща възнаграждение 2 часа дневно по правоотношението на лицето.

- със справка входящ номер № P14-21-000-00-[ЕГН]/16.12.2024 г. с попълнени данни относно правото на парично обезщетение по болничен лист № E20243194300, като в т.1 „Към деня на настъпване на временната неработоспособност, трудоустрояването или бременността и раждането, лицето е осигурено за съответния риск е посочено „да” и в т.9 – работни дни или часове през периода по болничните листове с право на парично обезщетение и работни дни/работни часове, за които осигурителят изплаща възнаграждение осигурителя е попълнил за месец 11.2024 г. – 5 работни дни, за м.12.2024 г. – 16 работни дни във временна неработоспособност – 2 часа дневно по правоотношението на лицето.

Въз основа на тези документи на служителя Т. е било изплатено обезщетение от средствата на ДОО в размер на 523.74лв. Въпросната сума е счетена като неправомерно изплатена като парично обезщетение и се явява предмет на начет по Ревизионен акт за начет № РА-5-21-011903301/30.04.2025г.

Във връзка с кностатациите в Ревизионен акт за начет № РА-5-21-011903301/30.04.2025г. и на основание чл.108, ал.1,т.3 от КСО са дадени оспорените в настоящото производство Задължителни предписания № ЗД-1-21-01903360/30.04.2025г.

Съдът намира, че писмените доказателства безспорно установяват, че временната

неработоспособност на лицето е настъпила на 11.11.24г., на която дата В. Т. е постъпил на работа съгласно трудов договор № 67/08.11.2024г. Постъпването е удостоверено с протокол от същата дата. В случая, административният орган не е установил различна дата от посочената за наличие на осигурително правоотношение, но счита, че Т. не е започнал да упражнява трудова дейност. За това твърдение няма основание. Неправилно настъпването на временната неработоспособност в деня, в който е започнало упражняването на трудова дейност, е счетено за обстоятелство, препятстващо възникването на осигуряване за съответния социален риск. Законът няма изискване колко часа труд да е осъществен въпросния ден, дали трудовата дейност е започнала сутринта или през друго време на деня, за да се счита, че е започнал да упражнява трудова дейност, позволяваща да се счита осигурен.

И от писмените доказателства, и от свидетелските показания се установява, че В. Т. се е явил на работа на 11.11.2024г. и е започнал да упражнява трудовите си задължения, което предполага възникнало осигуряване по чл.4/4а, ал.1 с оглед разпоредбата на чл.10, ал., КСО. Съгласно посочената разпоредба осигуряването възниква от деня, в който лицата започват да упражняват трудова дейност по чл.4. Съгласно разпоредбата на чл.63, ал. 4 от Кодекса на труда, наименован - Начало на изпълнението - изпълнението на задълженията по трудовия договор започва с постъпването на работника или служителя на работа, което се удостоверява писмено. В настоящият случай постъпването на работа е удостоверено писмено с подписа на страните. Без значение е в кой точно момент от часовото работно време е настъпила злополуката, тъй като при валидно сключен договор и възникнало трудово правоотношение, лицето може да се ползва от правата си по КТ и по КСО.

Цитираната в оспореното решение съдебна практика на Върховен административен съд не е относима към настоящия случай, тъй като касае хипотези на привидно създавани трудови правоотношения чрез оформяни трудови договори при отсъстваща търговска дейност на дружествата осигурители, създадени с цел реализиране на осигурителни права. В настоящия правен спор не се твърди недобросъвестност нито на осигурителя, нито на осигурения и привидно създадени трудови правоотношения, за да се получат осигурителни плащания, за които се знае, че не се дължат на осигурения.

За пълнота на съдебния контрол и макар и да не е мотив на административния орган за даване на задължителни предписания, няма основание да се счита, че осигурителят не е спазил и разпоредбата чл.40, ал.1 КСО. Съгласно чл. 40, ал. 1 от КСО осигурените лица за общо заболяване и майчинство имат право на парично

обезщетение вместо възнаграждение за времето на отпуск поради временна неработоспособност, ако имат най-малко 6 месеца осигурителен стаж като осигурени за този риск.

От данните в представената справка от регистър на трудовите договори за подадени уведомления за В. К. Т., както и от справка за получени от него суми като обезщетения от фонд за общо заболяване и майчинство до момента на злополуката от 11.11.2024г. (изведени от информационния масив на НАП- л. 70 и следващите от делото), при формален прочит се установява, че Т. има осигурителен стаж повече от 6 месеца като осигурено лице за този социален риск. Този въпрос всъщност не е изследван в хода на административното производство, тъй като мотивът за даване на задължителните предписания е, че В. Т. не е започнал трудовите си задължения по трудов договор № 67/08.11.2024г. и не е бил осигурено лице по чл.10, ал.1 КСО.

По отношение доводите на ответника относно болничен лист №E20240775661: от съдържанието на същия се установява, че е издаден на 11.11.2024г. с диагноза по М. S62.3(фрактура на костите на китката) и отпуск за временна нетрудоспособност от 11.11.24г. до 24.11.24г.

Съгласно чл. 9, ал.1 от Наредбата за медицинската експертиза болничният лист се издава в деня, в който се установи временната неработоспособност. Не се допуска издаване на болничен лист, в който датата на започването на отпуска е по-късна от датата на издаването му. Изключение се допуска само в случаите, когато временната неработоспособност е констатирана в деня, в който лицето е било на работа, независимо от отработените часове, или след изтичане на работното му време. В тези случаи отпускът, даден за временна неработоспособност, започва задължително от следващия календарен ден, независимо че той може да е неработен за лицето. Изключение се допуска и в случаите, когато болничният лист е продължение. В тези случаи отпускът, даден за временна неработоспособност, започва задължително от деня, в който лицето е следвало да се яви на работа по предхождащия болничен лист, независимо че той може да е неработен за лицето.

Действително, в случая отпускът за временна неработоспособност е даден от деня на настъпването ѝ. Ответникът не оспорва обективно доказано състояние на временна неработоспособност и неговото своевременно констатиране, но твърди, че обстоятелството за отпуск в БЛ от 11.11.24г. доказва, че жалбоподателят не е бил на работа, при условие, че болничният лист следва да се съобразен с изискванията на чл.9, ал.1 от НМЕ. Според съда БЛ не доказва отсъствие на трудово правоотношение. Възможно е злополуката да е настъпила във времето от деня преди 18.00ч. и служителят Т. да се е явил във дружеството, за да удостовери

постъпването си на работа, което е видно от протокола от 11.11.2024г. Възможно е издаването на БЛ да е в нарушение на чл.9, ал.1 изр. трето от НМЕ – ако лекарят не е събрал данни за това дали лицето е било на работа на 11.11.2024г. относно началната дата на отпуска за временната неработоспособност е основание за търсене административно наказателна отговорност от издателя по чл.225 от Закона за здравето.

Нито настъпването на злополуката в период на деня преди работното време по трудовия договор, нито погрешно вписване на първия ден на отпуска в БЛ са обстоятелства, които сами по себе си препятстват възможността лицето да ползва осигурителните права, които притежава, при безспорната установеност на настъпила временна нетрудоспособност на 11.11.24г. и започнато упражняване на трудова дейност с факта на постъпване на лицето на работа същия ден.

Предвид всичко гореизложено оспореното решение се явява незаконосъобразно, поради което подадената жалба следва да бъде уважена като основателна.

С оглед изхода на спора, на жалбоподателя следва да бъдат присъдени разноски, като се претендират такива в размер на 1150 лева с надлежно удостоверение заплащане на адвокатското възнаграждение. Липсва основание същите да бъдат намалени, каквото възражение е отправил ответника, предвид проявената активност и положен труд от процесуалния представител на жалбоподателя - изготвена жалба, ангажирани доказателства и осигурена защита в хода на делото по същество.

Водим от горното и на основание чл. 172, ал. 1 и ал. 2, съдът

Р Е Ш И :

ОТМЕНЯ по жалба на “Валстрой груп” ЕООД, ЕИК[ЕИК], Решение No1040-21-342 от 04.06.2025г. на директора на Териториално поделение- С. град към Националния осигурителен институт и потвърдените с него Задължителни предписания № ЗД-1-21-01903360/30.04.2025г., издадени от контролен орган при ТП на НОИ- С. град.

ОСЪЖДА Националния осигурителен институт да заплати на “Валстрой груп” ЕООД, ЕИК[ЕИК], сумата в размер на 1150 лв., представляваща сторените по делото разноски.

Решението подлежи на обжалване пред Върховен административен съд в 14-дневен срок от съобщаването му.

--	--